

Ἀπλόνοι τ' ἄσπρα του πανιά, καὶ γιὰ τὴ πατρίδα,
 Παιδιὰ τῆς μαύρης ξενιτειᾶς καλεῖ κοντά του.
 Ἔχετε γειά, φοιχτὲς ὀημιᾶς φοιχτὰ σκοτάδια.
 Καὶ σύ, γλυκὸ τραγοῦδι μου, σὸν κόσμο πέτα.
 Κι' ὅπου τῆς φιλήματα κι' ἀγάπης χάδια,
 Τα ταιριασμέν' αὐτὰ πουλιὰ γλυκοχαιρέτα,
 Λέγε πῶς εἶν' ἀληθινὸ τὸ στορικό σου.
 Ποῦ ἂν δὲν γνωρίσανε καὶ μὲ, καὶ μὲ νὰ δοῦνε,
 Κι' ἂν τέτοιο πάθανε κακὸ, μὲ τὸ σκοπὸ σου,
 Βοήθεια καὶ παρηγοριὰ μικρὴ νὰ βροῦνε.
 Τρέχα καρδί μου γοργό, ψυσάτε ἀνέμοι,
 Δὲν εἶνε μόνον μιὰ καρδιά ποῦ γλυκοτρέμει.

A *

Α Ν Ω Κ Α Τ Ω

ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Ἐν τινι καταλόγῳ δημοσιευθέντι ὑπὸ Σπίλ-
 μαν ἀναφέρονται οἱ τεχνῖται, ὅσοι ἀπέθαναν
 πλούσιοι, μνημονευομένου πρώτου τοῦ Ζεζύιδος,
 ὅστις ἀπέθανεν ἀφήσας ἀμύθητον πλούτον, καὶ
 τελευταίου καταλεγομένου τοῦ ἐσχάτως ἀποθα-
 νόντος Ἐδοῖνου Λάνδσηρ, ὅστις ἀφῆκεν 160
 χιλ. λιρῶν στερλινῶν. Ἄλλοι πλούσιοι τεχνῖται
 αναφέρονται ὁ Τάϊτ, ἀφήσας περιουσίαν 400
 χιλ. λιρῶν στερλινῶν, ὁ Νόλλεκενς, 206 χιλ.
 λιρῶν, ὁ Ὀλλανδ, 200 χιλ. λιρῶν, ὁ Τέυλορ,
 180 χιλ., ὁ Δῶ, 100 χιλ. Ἐπίσης μεγάλας πε-
 ριουσίας ἔφησαν, κάτω τῶν 100 χιλ. λιρῶν, ὁ
 Ρέινολδς, ὁ Ἐττω, ὁ Λῶρενς, ὁ Γίψων καὶ
 πολλοὶ ἄλλοι. Ὅλοι αὗται αἱ περιουσίαι ἐκερ-
 δήθησαν ἐν τῇ ἐξακμήσει τῆς τέχνης.

ΤΟ ΕΥΑΝΑΓΝΩΣΤΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Ἰδιότροπός τις ἔγραψε πρὸς εὐπαίδευτον καὶ
 συνετὸν φίλον του, ὅτι φαίνεται νὰ εἶνε τοῦ συρ-
 μού μεταξὺ τῶν διακεκριμένων ἀνθρώπων νὰ
 γράφωσι μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὀλίγοι δύ-
 νανται ν' ἀναγινώσκωσι τὰ παρ' αὐτῶν γρα-
 φόμενα. Τούτου ἕνεκα νομίζει ὅτι εἰς τὸ μέλλον
 οἰεῖται νὰ γράφῃ ἀκκαταλήπτω τῷ τρόπῳ, διὰ
 νὰ περῇ καὶ αὐτὸς ὡς διακεκριμένον πρόσω-
 πον. Ὁ εὐπαίδευτος καὶ συνετὸς φίλος ἀπήν-
 τησε: «Τρελὸς θὰ εἶσαι, ἂν κάμῃς τοιοῦτόν
 τι. Τὸ καλῆτερον ἡχεριόγραφον εἶν' ἐκεῖνο τὸ
 ὁποῖον εὐκολώτατα δύναται ν' ἀναγνωσθῇ. Ἡ
 καθαρὸγραφία δὲ εἶνε καὶ εὐσυνειδησίας καὶ κα-
 λῆς ἀγωγῆς δεῖγμα. Ὑπάρχουσι χιλιάδες ἀν-
 θρώπων, οἱ μὲν ἔξοχοι, οἱ δὲ οὐδὲν τὸ ἔξοχον ἔ-
 χοντες, οἵτινες γράφουσιν οὕτω, ὥστε ὁ παρα-
 λήπτῃς τῆς ἐπιστολῆς πολλὸ ἔχει νὰ κοπιᾷ ὅ-
 πως εὐρὴ ἐκάστην λέξιν, καὶ πιθανῶς ἀναγκά-
 ζεται νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τρίτου, ὅπως
 μάθῃ τί ἄρα νὰ σημαίνωσι. Τούτο, κατὰ τὴν
 γνώμην μου, εἶνε σκληρὸν ἐκ μέρους τοῦ γρά-
 ψαντος τὴν ἐπιστολήν. Ἐμβάλλει τὸν ἄνθρωπον
 εἰς μεγάλην βάσανον, ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ προ-

λάβῃ. Ἡ τέχνη τῆς εὐπρεπεῖας καὶ τῆς ἀβρό-
 τητος εἶνε τὸ νὰ προξενῇ τις ὅσον οἶόν τε ὀλι-
 γωτέραν ἐνόχλησιν. Τὸ νὰ εἴπῃ τις ὅτι αὐτὸ ἐμ-
 φαίνει κομψὴν εὐρυθμίαν εἶνε παράλογον. Θὰ ἡ-
 δύνατο ὡσαύτως νὰ εἴπῃς ὅτι, ἐπειδὴ εἰς ἄν-
 θρωπος τραυλίζει καὶ βαρβαρίζει ἢ ὁμιλεῖ οὕτω,
 ὥστε κανεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ τὸν ἐννοήσῃ, εἶνε
 καλὸς ἀγορητής. Ἡ γραφὴ καὶ ὁ λόγος εἶνε τὰ
 δύο μέσα πρὸς μετάδοσιν τῶν ιδεῶν. Ἀμφοτέρω
 δέον νὰ εἶνε σαφὴ καὶ εὐκρινῇ ὅσον ἐνέστι. Τὸ
 νὰ ἐπιτηδεύεται τις δυσανάγνωστον γραφὴν εἶνε
 τὸσον μωρὸν, ὅσον καὶ τὸ νὰ ἐπιτηδεύεται τραυ-
 λισμὸν ἢ λαλιᾶς ἀσάφειαν».

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ

Οἱ ἄνδρες, ὅσοι γράφουσιν διαθήκας δὲν εἶνε ὅ-
 λοι διατεθειμένοι νὰ βασανίζωσι τὰς νεαρὰς χή-
 ρας τῶν, καθ' ὃν τρόπον ἐπραξεν ἐσχάτως ἀγρο-
 διάιτός τις εὐπατρίδης ἐν Σκωτίᾳ. Ἀφῆκεν εἰς
 τὴν χήραν τοῦ ἐτήσιον εἰσόδημα χιλίων λιρῶν,
 τὸ ὁποῖον θὰ ἡλαττοῦτο εἰς 800 λίρας ἂν τυχὼν
 ἡ χήρα ὑπανδρεύετο. Δευτέρω ἐλάττωσις κατὰ
 διακοσίας λίρας θὰ ἐπῆρχετο ἕκαστῃ γεννήσει
 τοῦ πρώτου τέκνου ἐκ τοῦ δευτέρου γάμου τῆς,
 καὶ ἕκαστον νέον τέκνον θὰ ἐπέφερε ζημίαν 100
 λιρῶν κατ' ἔτος. Ὡστε ἂν ἡ δευτερόγαμος ἐτι-
 κτεν ἐπτάκις, οὐδὲ λεπτόν πλέον θὰ εἶχε δι-
 καίωμα νὰ λάβῃ ἐκ τῆς κληρονομίας

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΩΝ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

Δὲν ὑπῆρξε κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ση-
 μαντικώτερον παράδειγμα εὐορκίας περὶ τὰ δη-
 μόσια πράγματα ἐπὶ θυσίᾳ τῆς πρὸς τοὺς οἰκεί-
 οὺς στοργῆς ἢ τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ πρὸ μικροῦ ἀ-
 ποθανόντος Ἀγγλοῦ στρατηγοῦ Δάν Μακώλεϋ,
 ὅστις διετέλεσέ ποτε δήμαρχος Ἰνδιανουπόλεως.
 Ἀστυνομικὴ διατάξις εἶχεν ἐκδοθῇ ἀπαγορεύουσα
 τὴν ἐν μέσῃ τῇ πόλει διὰ καλπαζόντων ἵππων ἀ-
 μαξοδρομίαν, καὶ ὁ Δάν Μακώλεϋ, ὡς δήμαρχος,
 ὤφειλε νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτήν. Ὡς εἶρων τις μοῖρα
 νὰ εἶχε παρασκευάσῃ τὸ πρᾶγμα, τὸ πρῶτον
 πρόσωπον τὸ προσαχθὲν ἐνώπιόν του ἐπὶ παρα-
 βάσει τῆς διατάξεως ἦτο ἡ ἰδία μήτηρ του, πο-
 λιόθριξ γραία, ἥτις ἡγάπα πολὺ νὰ ἐλαύνῃ ἐν
 καλπασμῷ τὸ ὄχημά της καὶ ἥτις παρέβη
 τὴν ἀπαγόρευσιν. Ὁ στρατηγός, συνεδριάζων ἐν
 δικαστηρίῳ, ἀναβλέψας εἶδε τὴν μητέρα του ὑπὸ
 τὴν ἄγρυπνον φρουρήσιν ἀστυνομικοῦ κλητῆρος.
 Ἐν τούτοις ἐδείχθη ἄφροντις καὶ ἀδιάφορος, καὶ
 ἀταράχως εἰσήγαγε τὴν δίκην. Τοῦ δημοσίου
 κατηγοροῦ μνημονεύσαντος τὰς περιστάσεις, ὑφ'
 ἃς συνελήφθη ἡ κυρία Μακώλεϋ, ὁ ἄξιος υἱὸς τῆς
 τὴν ἡρώτησεν αὐστηρῶς ἂν εἶχε τίποτε νὰ εἴ-
 πῃ. «Ὅχι», εἶπεν ἡ γηραιὰ κυρία. «Δέκα δολ-
 λάρια», εἶπεν ὁ δήμαρχος, καὶ μετέβη εἰς τὴν
 ἀκόλουθον δίκην, ἐνῷ ἡ μήτηρ ἐπλήρωσε τὰ χρή-
 ματα καὶ ἐξῆλθεν.

ΑΙΣΙΟΛΥΠΗΤΟΣ

Ἐπισκέπτης κρούει τὴν θύραν τοῦ κυρίου Χ* καὶ ἐρωτᾷ τὴν προσελθοῦσαν ὑπηρετρίαν ἂν ὁ αὐθέντης τῆς εἶνε εἰς τὸ σπίτι.

— Ὅχι, κύριε, εἶνε παγεμένος μακρυνὸ ταξίδι μὲ τὴν κυρία.

— Μπᾶ! λυποῦμαι πολὺ.

— Ἀμ' κ' ἐγὼ τὸν λυποῦμαι, γιατί συλλογίζομαι τί θὰ τραβάη 'ς τὸ ταξίδι ἀπ' τὴ γρύνα τῆς κυρίας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὸ νὰ σκύψῃς εἰς δουλικά ἔργα εἶνε κάποτε μεγαλοφυΐα καὶ ἀμύπητοχα μέσα ἀποβλέπουν εἰς πλουσιώτατα τέλη.

Τὸ ἰδίωμα τῆς φιλοδοξίας εἶνε τόσον αὐτοῦ, τόσον ἐλαφρό, ὥστε ἀντὶς ἄλλο δὲν εἶναι εἰμὴ σκιά σκιά.

Αὐτοῦ 'ς τὴν φλόγα τῆς ἀγάπης μέσα ὑπάρχει κατὰ ὡσὺν φτῖλ' ἢ ὡσὺν στουπλὶ ποῦ τὴν [χρυνεύει. πρᾶγμα 'ς τὴν ἰδιαν στάσιν τοῦ καλοῦ δὲν μένει, διότι τὸ καλόν, 'ς τὴν κορυφὴν του ἂν φθάσῃ, ἀπ' τὴν ὑπερβολὴν του πρέπει ν' ἀποθάνῃ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία ἐνηλικιώθη τῇ 24]5 Σεπτεμβρίου 1891. Οὐδὲν ἄλλο ἐν Γαλλίᾳ πολίτευμα ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐζησεν ἐπὶ τόσα ἔτη. Ἡ αὐτοκρατορία τοῦ πρώτου Ναπολέοντος διήρκεσεν ἐπὶ 14 ἔτη· ἡ παλινὸρθωσις τῶν Βουρβόνων 16 ἔτη· ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος ἐβασίλευσεν ἐπὶ 18 ἔτη· εἴτα ἐπῆλθε Δημοκρατία ὀλιγότερον τῆς τετραετίας διαιρέσασα καὶ Ναπολέον ὁ Γ' ἤρξεν ἐπὶ 18 ἔτη ὡς αὐτοκράτωρ.

Ὁ νεώτατος ἐφευρέτης ἐν τῷ κόσμῳ εἶνε ἀναντιρρήτως ὁ Δονάλδος Μόρφυ, ἐξ Ἀγ. Ἰωάννου τῆς Νέας Βρουσθίκης, ἐν Ἀμερικῇ, ἡλικίας ἐξ ἑτῶν, ὅστις ἀρτίως ἡξιώθη διπλώματος ἐπὶ τῇ ἐφευρέσει νέου τινὸς ἀθύρματος διὰ παιδιὰ ἐν Καναδᾷ καὶ ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολιτείαις. Ὁ νεώτατος πρὸ αὐτοῦ ἐφευρέτης, ὅστις εἶχε λάβῃ διπλωμα ἐφευρέσεως ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ἦτο παῖς δωδεκαετής.

Γερμανὸς ἰατρὸς ἀνεκάλυψεν ὅτι δι' ἐνέσεως ὕδατος ὑπὸ τὸ δέρμα ἡ σὰρξ καθίσταται κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀναισθητὸς εἰς τὸν πόνον.

Διάσημος ὀφθαλμολόγος γράφει ὅτι μόνον μίον φάρμακον εἰς τὰς δεκαπέντε συμβαίνει νὰ εἶνε ἀμφοτέρω οἱ ὀφθαλμοὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀναλογεῖ εἰς δικηγόρος ἐπὶ 650 κατοίκων, ἐν Ἀμερικῇ εἰς ἐπὶ 950 καὶ ἐν Γαλλίᾳ εἰς ἐπὶ διςχιλίων.

Τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν παιδιῶν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, ἀπὸ 10 ἑτῶν καὶ κάτω, εἶνε ἡσφαλισμένα εἰς τὰς διαφόρους ἐταιρίας τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Υπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουσι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐν ἑκατομμύριον καὶ δακόσια χιλιάδες ἄνθρωποι πλέοντες εἰς τοὺς ὠκεανούς καὶ τὰς θαλάσσας.

Ἀγγλικὰ πλοία καὶ φορτία ἀξίας 20 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν χάνονται κατ' ἔτος ἐν ταῖς θαλάσσαις.

Κατὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην ἐν Βρυξέλλαις ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Γατοφίλων ἔκθεσιν γάτων ἐξέτεθησαν 82 ζῶα ἀνήκοντα εἰς 47 εἶδη, ἐθαυμάσθησαν δὲ ἰδίως οἱ Σιαμαῖοι γάτοι καὶ εἰς ἐκ τῆς νήσου Μάν· πάντες οὗτοι ἔχουσι τὸ μοναδικὸν προσόν ὅτι εἶνε κολοβοί. Ἐκ τῶν ἀποσταλέντων εἰς τὴν ἔκθεσιν ὀλίγοι ἦσαν πρὸς πώλησιν, ἐκ τούτων δὲ ἀκριβώτερον ἐπωλήθη εἰς στακτερὸς θαυμάσιος γάτος ἀντὶ 500 φράγκων.

Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις αἱ χρεωκοπίαι βαινοῦσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξανόμεναι· τῷ 1889 αἱ ἐκ χρεωκοπιῶν ζημίαι ἀνῆλθον εἰς 18,658,595 λιρῶν στερλινῶν, καὶ τῷ 1890 εἰς 22,636,483.

ΠΑΙΓΝΙΑ

Παιδιέντζα.

Καταστρώετε ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀνοικτὰ 10 χαρτιά καὶ ἀφαιρεῖτε ἐξ αὐτῶν ἀνὰ δύο ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων οἱ πόντοι ἀποτελοῦσιν ἄθροισμα 13. Κάθε χαρτὶ μετρεῖ τὸν πόντον τοῦ ὁποῦτος ἀφ' ἐκαστοῦ φέρεται, ὁ φάντης μετρεῖ 11, ἡ δάμα 12, καὶ οἱ δύο ῥηγάδες 13. Κάθε ζευγὸς, τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖτε ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ ἀναπληρώνετε διὰ δύο ἄλλων ἐκ τῆς δεσμίδος καὶ οὕτω καθεστῆς μέχρι τέλους. Ἡ πασιέντζα ἐπιτυγχάνει ἕκκα κατορθώματα κατὰ τοιοῦτον τρόπον νὰ ἐξαντλήσετε τὰ χαρτιά.

(Ἐκ τοῦ Ποικίλου Ἡμερολογίου)

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΓΑΛΑΝΟΜΜΑΤΑ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΥΣΑ

Διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς εἶχε γράψῃ ἡ Βασίλισσα Ὁλγὰ τὰς λέξεις ταύτας ὑπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀλεξάνδρας, ἣν ἐδωρήσεν εἰς τὸν ποιητὴν κ. Ἀχιλλέα Παράσχον κατὰ τὸ 1878. Πανομοιότυπον τῆς εἰκόνος ἐκεῖνης καὶ τοῦ βασιλικοῦ αὐτογράφου παραθέτομεν νῦν ὡς ἀπαραίτητον παρακολούθημα τοῦ ποιήματος τοῦ κ. Παράσχου, ὅπερ ἐξ αὐτῶν ἐνεπνεύσθη καὶ ἐπέγραψε «Πρὸ τῆς εἰκόνος Τῆς». Τὸ ποίημα τοῦτο ἀπηγγέλθη κατ' αὐτὰς ἐν τῷ συλλόγῳ «Παρνασσῶ» καὶ θὰ ἐκδοθῇ εἰς ἴδιον φυλλάδιον, δημοσιεύονται δ' ἐνταῦθα μόνον ἀποσπάσματα εὐμενῶς παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Φιλτάται Ἀναγνώστριαι, ὅσα ἔχετε τὰς γείρας σκαμμένας ἐν τῷ χειμερινῷ ψύγῳ, ἀκούσατε καὶ δοκιμάσατε τὸ ἐξῆς θεραπευτικὸν μέσον, τὸ ὁποῖον συμβουλεύει γερμανικὴ ἐφημερίς· Πλύνετε πρῶτον τὰς γείρας μὲ ζεστόν νερόν καὶ ἀπὸ τὰς σφουγγίσετε καλὰ, βάλετε εἰς τὸ πονεμένον μέρος ἑλαφρὰ πούδραν ἀγνὴν.